

Vabilo

NLB Galerija Avla, Trg republike 2, Ljubljana
18. september–14. november 2008

Vljudno vas vabimo na otvoritev razstave ilustracij,
ki bo v četrtek, 18. septembra 2008, ob 20. uri.

You are cordially invited to attend the exhibition of
illustrations by Mina Žabnikar. The exhibition opening
will take place on Thursday, 18 September 2008
at 8 p. m.

Razstavo je pripravil Emzin, Zavod za kreativno produkcijo.

The exhibition has been organized by Emzin, Institute of Creative Production.

Posebna zahvala za pomoč pri izvedbi razstave:
Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije,
Mestna občina Ljubljana, Oddelek za kulturo.

Special thanks for the realization of the exhibition:
The Ministry of Culture of the Republic of Slovenia,
The City of Ljubljana, Department of Culture.

produkcija: Emzin, Zavod za kreativno produkcijo, tisk: Tiskarna Hren

Mina Žabnikar

Mina Žabnikar, rojena leta 1978, je študirala vizualne komunikacije na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje od leta 1997 do 2002. Premik v Helsinke na študijsko izmenjavo jo je podal na potovanje po stripu in ilustraciji. Med študijem je prejela dve nagradi za tipografsko odličnost TDC New York. Njeno diplomsko delo, fotografska monografija Toneta Stojka, je prejelo nagrado za odličnost na Akademiji in Brumnovo priznanje za najboljšo delo v kategoriji monografij. Je samostojna grafična oblikovalka, ki daje prednost vprašanjem iz oblikovanja knjižnega in revialnega preloma. Letos se je s svojim prvim samostojnim stripovskim albumom udeležila 13. bienala mladih, ki se je odvijal v južni Italiji. S svojo likovno kreativnostjo bogati tudi klubsko sceno v Ljubljani, kjer je mladim pod imenom Mina Fina znana predvsem kot vidžejka. Od leta 2008 je članica skupine Ee. Živi in dela v Ljubljani, vendar rada potuje in si zapisuje neumnosti.

Za svoje delo je prejela številna priznanja: Brumnovo priznanje za najboljšo delo v kategoriji Celostne grafične podobe in monografije na 1. Bienalu vidnih sporočil Slovenije (2003), Brumnovo priznanje odličnosti na 2. Bienalu vidnih sporočil, nagrado za odličnost Akademije za likovno umetnost (2003), študentsko Prešernovo nagrado (2002) in pa nagradi Typography Excellence Award, TDC 49, New York (leta 2000 in 2002).

NLB Galerija Avla

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana
NLB Galerija Avla, Trg republike 2, 1520 Ljubljana

koordinacija izvedbe razstav: Miranda Južnič
telefon: (01) 476 50 44
www.nlb.si/galerija

Mina Žabnikar

Razstava ilustracij

NLB Galerija Avla

V deželi Mine Fine

Dela:

1. *Medvedi prihajajo*, 1. Bienale slovenske neodvisne ilustracije, vabilo in plakat, 2007
2. *Z vsakim dnem je moje srce hladnejše*, plakat, 2007
3. *Megadeth!*, novoletna čestitka, 2006
4. *Ponoči ne moremo spati*, ilustracija, 2008
5. *Sindikat za vedno!*, plakat, 2007
6. *When there is fog, the night is orange* (Ko je megla, je noč oranžna), Miniburger: Dirty dozen & the lucky 13th, Stripburger #38, 2004, mini-strip

Na naslovni strani (izrez):
Festival pomladi, plakat,
2007

Kdo je Mina Fina?

Lahko bi odgovorili: ilustratorka, striparka, grafična oblikovalka, vidžejka Mina Žabnikar, ki je končala Srednjo šolo za oblikovanje in diplomirala kot oblikovalka vizualnih komunikacij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Pa ne bomo, saj je življenje več kot le suhoparno naštevanje izobraževalnih ustanov in raznovrstnih oznak. Kdo torej je Mina Fina?

Odgovor se ponuja sam od sebe. Mina Fina je stripovska junakinja, je lik iz pravljice, zapeljivka iz tiskanih medijev in zaprisežena nomadka, pa četudi le za zaprtimi očmi. Za razliko od Mojstrove Margarete ne potrebuje metle za letenje, zadostujeta svinčnik in papir. Zadostujeta roki in glava. Da ne gre za mačji kašelj, dokazuje Minin mini strip *When there is fog, the night is orange*, katerega glavni junakini sta prav njeni roki. Minu Fino najlažje srečate na boljšaku, v dežju med lužami ali na balkonu med rožami. Privlačijo jo lepe, sijoče podobe iz revij. Privlači jo njihova praznina, ki kar kliče po vsebini. Kliče po zgodbah Mine Fine, izgubljenimi med prevodi v iskanju identitete z učiteljem Mussertijem in gorečih bojnih ladij pred ozvezdjem Oriona. Čeprav se mogoče zdi, da je bilo temu vedno tako, je bilo za premik k – kot sama zapiše – risanju vsakdanjih stvari in zapisovanju neumnosti potrebno obiskati deželo mobilnih telefonov, dolgih zimskih noči in gigantskih komarjev. Rezultat so svojstvene, odbite, tanke, debele, zavite in ravne, dolge in kratke črte in črtice, polne življenja, melodrame in ležernosti, medvedkov in rož, spominov in utrinkov. So delčki Mine Fine, so njeni dobri nameni, so njeni trenutki, ko "pade not", so tetini najboljši piškoti, je zverinica, ki pride na plan le ponoči in po možnosti konča ob kosu torte. Če pa vprašate soseda njenih staršev, je Mina Fina ena fejš baba! In temu v deželi Mine Fine ni več potrebno nič dodati.

Barbara Predan

1.

2.

3.

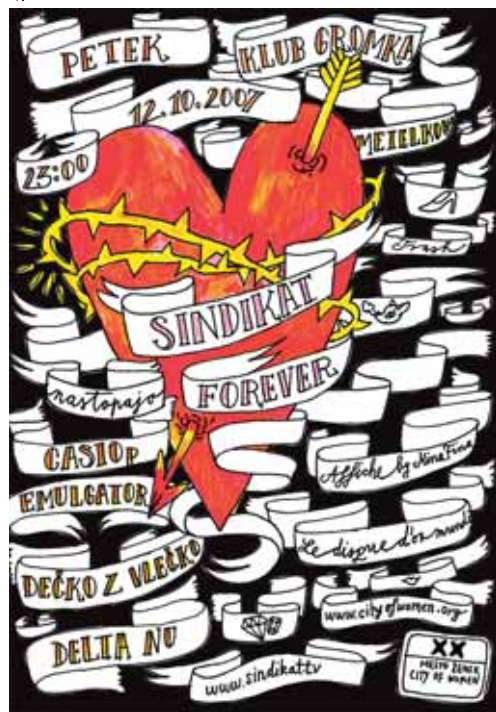
Fine neumnosti – o ilustracijah Mine Žabnikar

Na prvi pogled gre za nametane in nakracane podobe, nekakšne vaje v neumnosti. Zgolj na prvi pogled, seveda. "Neumnosti" Mine Žabnikar moramo namreč brati povsem resno, kot zavestno slogovno in sporočilno gesto. Njene ilustracije so v svoji "nakracanosti" še preveč dosledno izrisane, še preveč strukturirane, da bi jih imeli za naivne. Njihova struktura kaže skrajno individualiziran, docela intimen likovni izraz, ki beleži avtoričine življenjske lege, situacije, probleme in izzive. Intimen in ne intimističen izraz. Slednji bi se zadovoljil s splošno privzeto delitvijo na javno in zasebno, vendar avtorica problematizira ravno odnos med obema, ko se ji, na primer, toži po resni ljubezenski zvezi, obenem pa vanjo zareže odkriti šovinizem, ali ko jo pomirja lokalni sentiment, obenem pa jo tepta slepi nacionalizem. Intima je seveda prostor pogajanja s samim sabo in z okolico. Izhodišča so jasna – nacionalnost, etničnost, jezik, kultura, spol in kar je še temeljnih kategorij. Zavest o problemih in protislovjih, ki jih te proizvajajo, pa izkazuje politično gesto, ki ne pristaja na samoumevnosti in enoznačne rešitve. Tako kot so problemi in protislovja intimne nametani ali razmetani, tako so ilustracije Mine Žabnikar zgrajene iz fragmentov. Prav ti vzpostavljajo nekakšno nestabilnost v smislu premika od sklenjenega dela k odprti strukturi, ki ohranja decentraliziranost pogleda in premeščanje sporočila – navezava na Barthesa tu nikakor ni naključna. Obenem pa namigujejo na tisto nezaključnost, pretočnost, ki je tako značilna za sodobno intimo. Ilustracije v primeru Mine Žabnikar nikakor niso zgolj-ilustracije, niso okras ali ovinek, ki naj ponazori neko bistvo, ki jim je zunanje, ampak so to bistvo samo. Res fine, prefinjene neumnosti.

Dražen Dragojević

4

5.

6